

2009

9

z p r a v o d a j

sboru Českobratrské církve evangelické v Ostravě

Biblický úvodník

PANE

„Pane, kdy jsme tě viděli...?“ (Mt 25,37)

Na jednom vrchu stál slavný klášter. Žilo v něm mnoho mnichů a mnoho poutníků tam přicházelo na návštěvu. Klášter byl velmi bohatý na povolání a byl známý zejména svými bohoslužbami.

Ale postupně začala sláva a popularita tohoto kláštera upadat. Už nepřicházeli mladí žádat o přijetí do kláštera a rok co rok se snižoval i počet mnichů, kteří v něm žili. Bohoslužby ztratily svůj lesk a také počet poutníků klesal.

Představený kláštera a mniši byli nešťastní. Představený se proto rozhodl svolat všechny mnichy, aby se pokusili najít příčinu úpadku. Ale nemohli přijít na důvod, proč to tak je, a proto vyslali představeného, aby navštívil moudrého muže. Našel velmi moudrého a svatého muže a předložil mu problém kláštera. Ptal se ho: „Co se stalo? Co máme dělat?“ Mudrc řekl: „Dej mi pár dnů na rozmyšlenou a potom si přijď pro odpověď.“

Představený několik dní počkal a pak si přišel pro odpověď. Mudrc řekl jen několik slov: „Důvod úpadku kláštera je velmi jednoduchý. Jeden mezi vámi je Mesiáš v přestrojení a vy jste ho nepoznali.“

Představený se vrátil do kláštera, shromáždil všechny mnichy a odevzdal jim odpověď, kterou mu mudrc dal: „Jeden z nás je Mesiáš.“ Všichni se začali usmívat, dívali se jeden na druhého a v duchu si říkali: „Jak je to možné? Kdo z nás je Mesiáš? Jsi to snad ty, tvrdohlavče? Snad to jsi ty, který všechny pomlouváš?

Nebo jsi to ty, který jsi nervózní a agresivní?“

Když nad tím takto přemýšleli, usmívali se nad odpovědí, kterou jim guru dal a nebrali ji vážně. Ale představený jim řekl: „Vy jste to nepochopili. Mudrc nás upozornil na jeden detail: Mesiáš mezi námi je v přestrojení, takže se může skrývat pod maskou zlostného nebo žárlivého mnicha a může působit i dojmem zločince. Vždyť se v evangeliu říká, že při posledním soudu se spravedliví, kteří budou stát po Ježíšově pravici, zeptají: ‚Pane, kdy jsme tě viděli a kdy jsme ti posloužili?‘ A Ježíš jim odpoví: ‚Když jste přišli do vězení, abyste navštívili zločince, to mě jste navštívili.‘ Pokud se Mesiáš může přestrojit i za zločince, proč by nemohl být jedním z nás?“

Když to mniši slyšeli, začali nad tím přemýšlet. Začali se dívat jeden na druhého a uvažovali: „Co když právě on je Mesiáš?“ A když se navzájem požádali o nějakou službu a někdo nebyl ochoten ji udělat, najednou se ptali: „Co když právě on je Mesiáš?“

Když se dívali jeden na druhého, jako by ten druhý byl Mesiáš, začaly se jejich postoje měnit. V klášteře zavládl pokoj a rozkvetla v něm láska. Mniši si začali vážit jeden druhého, pomáhali si a navzájem si sloužili. Když mladí lidé viděli mezi mnichy lásku, opět přicházeli a žádali o přijetí do kláštera. Mniši znovu sloužili slavnou liturgií a také poutníci přicházeli a navštěvovali klášter. Tajemstvím úpadku kláštera byl nedostatek lásky. Všechno se změnilo, protože mniši v každém člověku, v každém bratrovi začali vidět Mesiáše.

Ze sborového života

NAROZENINY V ZÁŘÍ

Jaroslav Jonšta	03.09.1922
Libuše Hošková	05.09.1925
Dana Prymusová	09.09.1969
Renata Rýdlová	09.09.1969
Drahomíra Bergrová	12.09.1922
Lubomír Hána	16.09.1922
Adam Vojvodík	16.09.1999
Anna Šagátová	17.09.1959
Oldřich Zbírál	19.09.1927

SVATBA V ČERVNU

Filip Kovařík sínou Vrablovou

CÍRKEVNÍ POHŘEB

Erich Gonsior (*1924)

Faráři ostravského a vítkovického sboru

BR. FARÁŘ LUDVÍK KLOBÁSA - OSTRAVSKÝ SBOR

VZPOMÍNÁNÍ BR. FARÁŘE LUDVÍKA
KLOBÁSY

V letě 1978 ohlásil bratr farář Karel Veselý odchod do důchodu a v tu chvíli byla nastolena otázka, kdo přijde na jeho místo. Nezabýval jsem se tou otázkou, abych věděl, vyskytli-li se jeden nebo více zájemců, ale spíše si myslím, že ani jeden. Problém obsaditelnosti našich „východních sborů“ (jméno Ostrava není odvozeno od českého „ostrý“, ale od německého der „Ost“ – východ) už existoval skrytý za vlády komunistů; dnes je obnažen, ale tu skutečnost je ochoten vnímat nanejvýš moravskoslezský seniorát. Po nějakém měsíci se ostravští presbyterři obrátili na mě. Moje žena se takové změny doslova bála a také já jsem si byl vědom toho, že zatímco Vítkovice svou polohou představují jisté závěťi, Ostrava 1 bude znamenat vystavení všem možným vlivům a konec klidu. Kandidaturu jsem posléze přijal, ale vskrytu jsem doufal, že mi nakonec nedá souhlas krajský tajemník Miroslav Bařina, s nímž jsem měl několik ne zrovna příjemných setkání. Byl jsem posléze překvapen, že souhlas přišel a já jsem se 15. ledna 1979 stal farářem samém centru severomoravské metropole. (S ročním zpožděním byl do Vítkovic poslán bratr vikář Petr Firbas).

Dosavadní moji členové napotkání tu změnu komentovali: „Takže jste si polepšili!“ Polepšení je ovšem pojem velmi relativní, u něhož musí být připomenuty plusové a minusové položky. Kazatele samo-

zřejmě těší, když může kázat většímu shromáždění. Čtvrtá stanice mé duchovenské působnosti počítala tehdy (podle kartotéky) asi 1500 členů a nedělní shromáždění se pohybovala kolem stovky návštěvníků. Také chrámový prostor, dědictví z doby, kdy architektura (svým vertikálním rozměrem) byla součástí zvěstování, dále Třanovského sál pro týdenní a zimní shromažďování a presbyterna byly novou možností, darem i úkolem. Větší byt (pět plus jedna) netísnil ducha a vzlet. Delší dobu jsme jej sice neměli čím zaplnit, ale oceňovali jsme jej, kdykoli přijela návštěva. Dále manželka měla z nového bydliště do práce pět minut pěší chůze. – Ale byla i negativa a zátěže.

Ostravský farář byl podle zavedeného způsobu současně správcem činžovního domu na Husově náměstí č. 3. Měl dohlížet na vybírání nájemného a přijímal všechna hlášení o poruchách (a ty se u padesátiletého objektu hlásily často: plynového, vodovodního i elektrického vedení). Krátce po mém nastoupení bylo nutno se pustit do opravy střechy sborového domu, vzápětí do věžní střechy. Dosluhovalo vedení odpadů a dům ještě nebyl napojen na městskou kanalizaci. Vyplatilo se držet si kontakt s dobrými opraváři. Finančně se na sborový dům zle doplácelo. Stát stanovil populistické normy nájemného, aby se tak pomstil majitelům za vlastnění. – Za negativum musel být považován nedořešený vztah ČCE a SCEAV k budovám někdejší německé evangelické církve, kostela a fary. Obojí

podle rozhodnutí krajských úřadů z padesátých let patřilo státu a obě církve jsou těch objektů jenom správci. Jenomže občas vyplouvalo na povrch mínění luterských členů, že luterské patří luteránům a „čechobratři“ tam nemají co pohledávat. (Zažil jsem ještě tvrdého obhájce takové koncepce faráře Wladyslawa Santariuse). Proti tomu stálo naše mínění: Německá luterská církev je jiná organizace než Slezská luterská církev. K tomu pak pragmatičtější náhled: Pro obě církve je prostoru dost, jen se domluvit.

Za zátěž mohlo být považováno posléze i to, že počínaje lednem 1978 měli v jednom sboru a fyzicky přímo vedle sebe existovat dva faráři: starý a mladý. Nebude se ten bývalý dívat nepřejně na všechno, co příšlý dělá jinak? Obava se nenaplnila. Jednak proto, že farář Veselý i jeho paní byly velmi tolerantní lidé, kteří nezavdávali příčinu k neshodám, jednak proto, že asi na rok a půl vzal farář administrování sboru v Orlové, než mu jeho syn Pavel připravil bydlení ve svém domě v Praze. – Zato perspektiva profesního neklidu se naplnila dokonale. Jestli se něco v Ostravě nedodržovalo, byly to úřední hodiny. Telefonáty a návštěvy brzy ráno, večer, v noci, v hodinu možnou i nemožnou, to bylo břímě faráře v Ostravě. Pokud by je zdejší uchazeč o místo nepřijal, byl by nešťastný a uštvaný a kdekoho by si odradil. V kladném pří-

padě obdržel darem něco z pestrosti života, o níž se lečjakému dobrodruhovi ani nesní. (Dodnes jsem vděčen své ženě, že

BR. FARÁŘ LUDVÍK KLOBÁSA

- ⇒ **18.3.1928 se narodil v Nikolčicích**
- ⇒ **1955-1956 vikářem ve Frýdku – Místku**
- ⇒ **5.2.1956 byl ordinován**
- ⇒ **1956-1967-vikářem a 1967-1968 farářem ve Štramberku**
- ⇒ **1968-1979 farářem v Ostravě-Vítkovicích**
- ⇒ **1979-1994 farářem v Ostravě**
- ⇒ **1982-1994 seniorem Moravsko-slezského seniorátu**

žadonící Romy a Romky přijímala s vlídnou trpělivostí a nijak to neměla na újmu svého soukromí).

Kázalo se v neděli v Ostravě a v Hlučíně a jednou měsíčně v Bohumíně. Kromě toho asi dva roky byly ještě středční bohoslužby pro ty, kteří odjížděly na víkendy z města; později se od nich ustou-

pilo ve prospěch biblické hodiny, která se konala po celý rok s výjimkou jednoho měsíce o prázdninách. Kolem Písma se velmi aktivně scházela hlučinská kazatelská stanice, kterou až do své smrti se zřetelnými misijními nároky a letničním nádechem vedl člen našeho staršovstva bratr Karel Pala. Svoje místo tam také měl bratr Jiří Mach. Po smrti bratra Paly se hlučínští stali do značné míry samoobslužnými, ale mě přijímali jako vykladače Písma a kazatele seriózně. Po celý svůj čas jsem se snažil, abych si dveře do kruhů evangelikálních a letničních (ale také bigotně luteránských a katolických) nezavřel. Letniční důraz na misii se v ČCE přehlíží k její škodě. Naproti tomu fundamentalismus (doslovné chápání Písma) zmíněných proudů byl v řadě věcí neplodný a úzkoprsý. Ať tedy jsou hranice mezi jednotlivými proudy prostupné a samospasitelskému mesianismu nepropadáme my ani oni.

Mládež mívala svoje schůzky ve čtvrtek nebo v pátek a dařila se, neboť do naší sborové přicházeli i studenti ze středních a vysokých škol. Porůznu bylo do týdenního programu vřazeno cvičení konfirmandů a nácvik sborového zpěvu. Jednou měsíčně se scházeli „třicátníci“, kteří postupně přecházeli v padesátníky a šedesátníky, jak šel čas. Takřka titíž lidé slavili o prázdninách „červencové“ (řada z nich měla svoje narozeniny v červenci). Nedělní škola se přidržovala velkoměstského modelu: Děti přicházeli se svými rodiči a měli bohoslužby v určených místnostech paralelně s dospělými. Sbor měl vždy několik sester, které vedly dětská shromáždění v jedné nebo ve dvou skupinách.

Zvláštní poznámky si zasluhuje kancelář, kde se dennodenně vyřizovala řada sborových i čistě lidských záležitostí a která zdaleka neležela jen na faráři. Ostravský sbor měl slušnou množinu lidí ochotných držet službu, přijmout telefonát, zapsat žadatele o pohřeb, svatbu nebo křest. Měli by být na tomto místě všichni poctivě vyjmenováni, ale já se tomu vyhnu z obavy, že bych někoho opomněl. Připomenu jen kurátory mého času bratra Antonína Plachého staršího a bratra Karla Fona, pak pokladníka bratra Jaroslava Hutáka (48 let pokladnictví), po něm bratry Jana Krupu, Zdeňka Trčálka a Jaroslava Olšara, a zapisovatele schůzí staršovstva bratra Jana Chlebouna (37 let té služby). Přidám k nim ještě presbytera několika volebních období bratra Mírumila Pelikána, vyřizo-

vatele našich zájezdů, papírově i přepravně.

Když na mně v roce 1982 spadlo seniorství a na čas také administrování sborů v Šenově, Českém Těšíně a na Ostravici, potřeboval jsem poměrně často zástup na kazatelně. Ochotně mě zastupoval bratr Karel Fon, Antonínové Plaší starší i mladší, Jaroslav Polášek; později penzista bratr farář Lubomír Hána a bratr Tomáš Novotný.

Programový čas faráře doplňovala pastorece. Při návštěvách členů sborů mě věrně doprovázela sestra Jana Křáková, při těch jiných – s výsledky nadějnými i nulovými – jsem si musel vystačit sám. K návštěvám v nemocnicích a sociálních zařízeních přibýly po pádu komunismu návštěvy v ostravských věznicích. Otevřela se i možnost vstupu do škol. Bratr Jaroslav Kaďurek sjednal několik přednášek na Střední průmyslové škole ve Vítkovicích.

V červenci 1994 jsem po patnáctileté službě v Ostravě (celkem třicetidevítiletě) odcházel do důchodu. Čtyři následující roky jsem do svého bývalého sboru jezdil kázat jednou měsíčně v čase jeho neobsazení. Byl jsem v Ostravě rád, já ostýc h a v ý e v a n g e l í k z jihomoravské vísky Nikolčice v okrese Břeclav.

Ptáte se na rozdíl mezi Vítkovicemi a Ostravou? – Ten první měl kouzlo právě vyloďovaného, ten druhý kouzlo už vyloďeného.

FARÁŘSKÉ STRÍPKY

- ⇒ Moderní návod k sebezpytování: Co skrývají temná zákoutí tvého harddisku, adresáře méně či více skrývané?
- ⇒ Správně kroutíme hlavou, když se dočteme v nějaké historické knize, že lidé kdysi dávno přinášeli v chrámech lidské oběti. Ale když se dočteme v novinách takovou pitomost jako např. že „o víkendu si 3 lidské oběti vyžádaly severomoravské silnice“, přejdeme to bez rozpaků.
- ⇒ Argumentovala rezolutně: „Těmhle léčebným metodám by se měl křesťan vyhýbat, ty pocházejí z Číny.“ A dolila mi čaj, očekávajíc reakci na svá slova. Řekl jsem jen, že čaj pochází z Číny taky.
- ⇒ Svatodušní neděle, farář říká: Duch svatý, to je „Bůh v akci“. Pár lidí se uchichtlo. Asi tomu rozuměli: „Bůh ve výprodeji“.

aw

INFORMACE O SBORU

SLUŽBY, které vám, vedle pravidelných shromáždění, rádi poskytneme (podrobnější informace u faráře):

- ◆ duchovní rozhovory
- ◆ lekce uvedení do křesťanství
- ◆ texty kázání od br. faráře Wrany
- ◆ Bible a kostelní zpěvníky ke koupení
- ◆ zasílání Zpravodaje
- ◆ vysluhování Večeře Páně v rodinách u starších a nemocných
- ◆ kázání a další texty faráře A. Wrany jsou také vyvěšovány na jeho blogu aleswrana.blogspot.com

ADRESA: Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava
 TELEFON: 596 122 943
 E-MAIL: cce.ostrava@volny.cz
 WEB: www.volny.cz/cce.ostrava
 FARÁŘ: Aleš Wrana (tel. 596 122 943)
 KURÁTORKA: Jana Hašková (591 120 490)
 BANKOVNÍ SPOJENÍ: 16 44 32 93 59/0800

Příspěvky do Zpravodaje sbírá Aleš Wrana, zpravodaj sestavuje Michael Waloschek

PROGRAM VE SBORU – ZÁŘÍ 2009

úterý 8. září 9:00 Kavárnička (ve farní kanceláři)
středa 9. září 15:00 dorost (v klubovně pod farou)
17:00 biblická hodina (v presbyterně, Husovo nám. 3)
pátek 11. září 17:00 mladší mládež (v klubovně pod farou)

NEDĚLE 13. ZÁŘÍ – 8:30 BOHOSLUŽBY S VEČERÍ PÁNĚ (KÁŽE M. JANČUŠOVÁ)

středa 16. září 15:00 dorost
17:00 biblická hodina
18:15 schůze staršovstva
pátek 18. září 16:00 konfirmační cvičení
17:00 mladší mládež

NEDĚLE 20. ZÁŘÍ – 8:30 BOHOSLUŽBY

úterý 22. září 9:00 Kavárnička
středa 23. září 15:00 dorost
17:00 biblická hodina
pátek 25. září mládež odjíždí na celostátní sjezd

NEDĚLE 27. ZÁŘÍ – 8:30 BOHOSLUŽBY (KÁŽE T. NOVOTNÝ)

pondělí 28. září státní svátek
středa 30. září 15:00 dorost
17:00 biblická hodina
pátek 2. října 16:00 konfirmační cvičení
17:00 mladší mládež

NEDĚLE 4. ŘÍJNA – 8:30 BOHOSLUŽBY RODINNÉ

po nich beseda s hosty: korejskou rodinou Jangových + společný lunch

Šchůzky starší mládeže se budou konat v úterky 19:00 hod ve sborové kanceláři, kdy začnou bude upřesněno po domluvě s vysokoškoly.